

lertidigt Ophold. Dette foreslaas for at lempe Lovens Virkning navnlig over for de faakaldte Landliggere, en Vempelse, der formentlig (i Forbindelse med Tidsgrensens Nedsættelse i § 1) kan gøre det muligt at lade Loven gælde straks ogsaa for Njøbenhavns Nabo kommuner.

Med Hensyn til 2det Affnit, Bestatning af Aktieselskaber, er Udvalget enigt i, at Reglerne herfor bør udarbejdes udsørligere end i Regeringslovsforslaget, og dette er foretaget paa Grundlag af et af Udvalgets Medlem, Bramsen, fremsat Forslag.

Et Flertal har herefter samlet sig om en ny Affattelse af § 9, idet dog Bramsen herved bemærker, at han ikke kan tilraade at beskatte udenlandske Selskaber anderledes end indenlandske, hvorimod der ikke er opnaaet Overensstemmelse om Maaden, hvorpaa de mellemkommunale Bestatningsregler skulle gøres anvendelige paa Selskaber.

Med Hensyn til Forslaget herom i ny § 10 skulle Forslagsstillerne bemærke: Medens man vel kan erkende, at den Hævd, som den bestaaende Statteordning, hvorefter Opholdskommunen oppebærer hele den personlige Stat af fysiske Personer, giver denne Kommune, kan medføre, at man ogsaa fremdeles sikrer denne en Broderpart af Staten, saa gælder dette Hensyn aldeles ikke over for den ganske ny Bestatning af Selskaber; her har ingen Kommune nogen Hævd at paaberaabe sig. Det vilde formentlig være ganske urimeligt at tillægge den tilfældige Opholdskommune for et Aktieselskabs Bestyrelse Halvdelen af Selskabets Stat, saa meget mindre som den Del af Aktieselskabets Virksomhed, der foranlediger Byrder for Kommunerne, ofte ligger uden for Bestyrelsens Opholdskommune. Man har derfor — til dels efter tykt Mønster — foreslaaet at indstrænke Opholdskommunens Fortrinsret til 10 pCt. af Stattebeløbet, medens Resten fordeles mellem samtlige andelsberettigede Kommuner (altsaa eventuelt

ogsaa Opholdskommunen) i Forhold til Forretningens Omfang. Dette Omfang bør beregnes efter Størrelsen af Bruttoomsætningen, men da der ikke lettelig lader sig opstille en praktisk fælles Regel om, hvorvidt Brutto-Indtægt eller Udgift skal lægges til Grund for Skattefordelingen, har man foreslaaet at overlade til Indenrigsministeren at afgøre dette for 5 Aar ad Gangen.

Det andet Forslag bringer Fordelingen efter § 6 i Anvendelse ogsaa for Selskabsbestatningen, dog at Fordelingsgrundlaget for Samfærdselsforetagender og lignende bliver Lønningsudgiften, for Forsikringsforetagender Præmieindtægten.

De ifølge hvert af Forslagene foreslaaede Undtagelser fra Selskabsbestatningen fremgaa af Teksten. Med Hensyn til Forbrugsforeninger og Andelsforeninger skal man særlig gøre opmærksom paa, at Spørgsmaalet herom næppe har den Interesse, som det af Købstadsforeningens Adresse synes, at det tillægges i Købstæderne. Da der ikke er Tale om en Næringsstat, men kun om Skat paa den af de paagældende Forretningers Regnskaber fremgaaende Nettoindtægt, saa vil det være indlysende, at disse Foreninger med Letthed ville kunne frigøre sig for nogen væsentlig Skattebyrde ved at indrette deres Forretningsgang og derpaa hvilende Regnskab efter dette Hensyn. Naar Spørgsmaalet saaledes næppe vil faa nogen finansiell Interesse for de paagældende Kommuner, synes det næppe rigtigt at lede disse Foreninger ind paa en Forretningsordning, der af andre Hensyn maa anses for uheldig.

For øvrigt ville under ingen Omstændighed de Foreninger, der kun gaa ud paa Medlemmernes kooperative Virksomhed, kunne inddrages under Bestatningen, da denne Virksomhed ikke kan betragtes som Næringsdrift.

Hele Udvalget har været enigt om, at der ikke er tilstrækkelig Grund til at give Aktionærer Afgang til noget Gradrag i deres personlige Kommuneskat, naar man nøjes med at beskatte Aktieselskaberne med 2 pCt.